

ДРУГ НАЙКРАЩИЙ - МОТОЦИКЛ... ЦИКЛ... ЦИКЛ...

Віталій ТАРАСЮК.



Масуть, якби у душевних глибинах кожного з нас завчасно можна було виявити нахили, здібності, захоплення, то світ став би значно розмаїтішим і цікавішим, бо можна було б коригувати людські уподобання.

Втім, у такому разі знівелювалися б наші природні начала, у джерельних витоках яких і формуються життєві орієнтири та світ наших захоплень. Власне, із таким твердженням погоджується двадцятирічний Олег Олішевський із Пугачівки. Зірка його хобі спалахнула, коли навчався у 10-му класі місцевої одинадцятирічки – полонили хлопця мотоцикли. Тоді придбав потужного МТ-9, який став провісником майбутнього власного мотопарку. І хоч водійських прав не мав, але денно і нічно копався у технічних головоломках.

Невдовзі у дворі Олішевських появився ще один мотоцикл – МТ-10. Цю «емтешку» Олег придбав, як зізнається, на запчастини. Мотоциклетний ентузіазм настільки захопив пугачівця, що після закінчення школи власний мотопарк поповнив іноземною «Явою». До смаку мотогурману прийшовся і «ИЖ-Планета». Причому, уся техніка була на ходу, а її власник полюбляв не тільки покататися із вітерцем, а й довести у ній все до ладу.

Щоправда, нині «ИЖ» на приколі. Поки що руки Олега до двоколісного друга не доходять. Варто додати, що його старший брат теж має власний МТ-16. Отож на повір'ї Олішевських знаходиться п'ять мотоциклів – впору відкривати у селі послуги мотоциклетного таксі.

Звісно, техніка потребує догляду, ремонту, тож захоплення забирає багато часу. Та й хл: Оям-односельцям інколи доводиться пособити, бо у Пугачівці ще з десять аматорів, котрих полонив мотоциклетний бум. Тут, як кажуть, нічого не вдієш – захоплення. Така мотопристрасть подекуди спричиняє незручності жителям села, особливо літнім людям, котрим для душевної гармонії потрібні тиша і спокій. Але від реалій нікуди не дінешся і громада знаходить компроміс. Тим паче, що дорослі розуміють: молодість повинна вишуміти...

- Чи не хочеш придбати автомобіль? – цікавлюся в Олега.

- Ні, - запевняє юний пугачівець. – І не тільки тому, що не маю змоги купити автівку. Мотоцикл – це адреналін. На легковику такого «кайфу» не спіймаєш...

Можливо, колись Олег придбає автомобіль. А поки що він у полоні мотоциклетної пристрасі. А ще віддається роботі у Пугачівській одинадцятирічці, де працює фахівцем з ремонту шкільних приміщень. Судячи з того, як прищільне довкілля заманює у чистоту і затишок, роблю висновок, що разом із колегами Олег і до першодовірливої світлості доклав рук. Звісно, на роботі – не до мотоциклів. Але з мотоциклами – свято завжди...